

Központi Statisztikai Hivatal
Veszprémi főosztály

ELŐTERJESZTÉS

A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI KÖZGYŰLÉS
2013. NOVEMBER 28-I TESTÜLETI ÜLÉSÉRE

Tárgy: A 2011. évi népszámlálás tapasztalatai Komárom-Esztergom megye vonatkozásában

Előterjesztő: Szántó Balázs, Központi Statisztikai Hivatal Veszprémi főosztály,
főosztályvezető

Tisztelt Megyei Közgyűlés!

Az előterjesztés a 2011. évi Népszámlálás előkészítésével, terepmunkájával, valamint a feldolgozással kapcsolatos háttér információk ismertetését követően részletesen kitér a feldolgozott adatokban rejlő fontosabb összefüggésekre és tendenciákra Komárom-Esztergom megye vonatkozásában. Az elemzés részletezi az itt élők demográfiai, iskolázottsági, vallási, nemzetiségi összetételét, gazdasági aktivitási jellemzőit, háztartási és családi viszonyait, a lakás- és lakóépületállomány legfontosabb jellemzőit.

Háttér: Előkészítéstől az adatok publikálásáig

A Központi Statisztikai Hivatal 1870 óta tízévenként hajt végre népszámlálást. A népszámlálás olyan rendszeresen ismétlődő, teljes körű állapotfelvétel, amely egy adott terület (ország) népességének egészére kiterjed és egy előre meghatározott időpontra vonatkozik. A legutóbbi, immáron tizenötödik népszámlálásról a 2009. évi CXXXIX. törvény, végrehajtásáról a Kormány 305/2010. (XII. 23.) Korm. rendelete intézkedett. A törvény értelmében a Magyar Köztársaság területén 2011. október 1-jén 0 órakor fennálló állapot alapulvételével a természetes személyekről, a lakásokról, és a közösségi éjszakai elhelyezést szolgáló intézményekről nép- és lakásszámlálást tartottunk.

A 2011. évi magyarországi népszámlálás módszere és vizsgálati témakörei összhangban voltak a korábbi népszámlálásainkkal, így az eredmények megalapozzák a gazdasági és társadalmi változások vizsgálatát, ugyanakkor a census megfelelt az ENSZ és az Európai Unió ezen időszakra vonatkozó népszámlálási ajánlásainak (Európai Parlament és a Tanács 763/2008/EK rendelete, a Bizottság 1201/2009/EK és 519/2010/EU, valamint 1151/2010/EU rendeletei), ami lehetőséget biztosít a más országokkal való összehasonlításra is.

A KSH felelőssége a népszámlálás előkészítésével és az adatfelvétel végrehajtásával kapcsolatos feladatok szakmai irányítására, valamint az összeírás technikai feltételeinek biztosítására terjedt ki. A népszámlálás helyi előkészítéséről és az adatfelvétel végrehajtásáról a települési, a fővárosban a kerületi önkormányzat jegyzője gondoskodott. Az adatfelvétel törvényes lefolyásának ellenőrzését a megyei, fővárosi kormányhivatalok biztosították.

Komárom-Esztergom megye 76 településén, az önkormányzatok megbízásából 1106 kérdezőbiztos állt kapcsolatban az adatszolgáltatókkal. Munkájuk közvetlen irányítását, szakmai felügyeletét a KSH által megbízott 224 felülvizsgáló, illetve 12 területfelelős végezte.

A népszámlálási törvény szerint az adatszolgáltatás – a nemzetiségre, az anyanyelvre, a vallásra, a tartós betegségre és a fogyatékosságra vonatkozó kérdések kivételével – kötelező volt. A 2011. esztendőben a magyar censusok történetében először, három módszer kínálkozott a lakosság részére a népszámlálási kérdőívek megválaszolására. Lehetőség nyílt elektronikus kérdőíveket interneten keresztül, vagy papír kérdőíveket önállóan kitölteni, illetve számlálóbiztos segítségével hagyományos interjú formájában válaszolni.

A megyében népszerűnek bizonyult az online válaszadás, az országos átlagot meghaladva a címek 19,3%-án választották e kitöltési módot az ott élők, míg a hagyományos számlálóbiztosi interjút a válaszadók 65,8%-a részesítette előnyben.

A népszámlálás minőségértékelésének érdekében, valamint az uniós szabályozásnak megfelelően utóvizsgálatot tartottunk 2011. december 1. és 15. között. Az utóvizsgálat a népszámlálást követően egy reprezentatív mintán végrehajtott adatgyűjtés, amely a legfontosabb népszámlálási kérdéseket tartalmazza. Komárom-Esztergom megyében e vizsgálat Tatabánya, Tata, Oroszlány és Sárísáp településeken történt.

A 254/2011. (XII. 6.) és a 41/2012. (III. 14.) kormányrendelettel módosított 305/2010. (XII. 23.) kormányrendeletben előírtaknak megfelelően került feldolgozásra a népszámlálás során keletkezett 11,4 millió papír kérdőív. Az előzetes népességszám és a lakásállomány

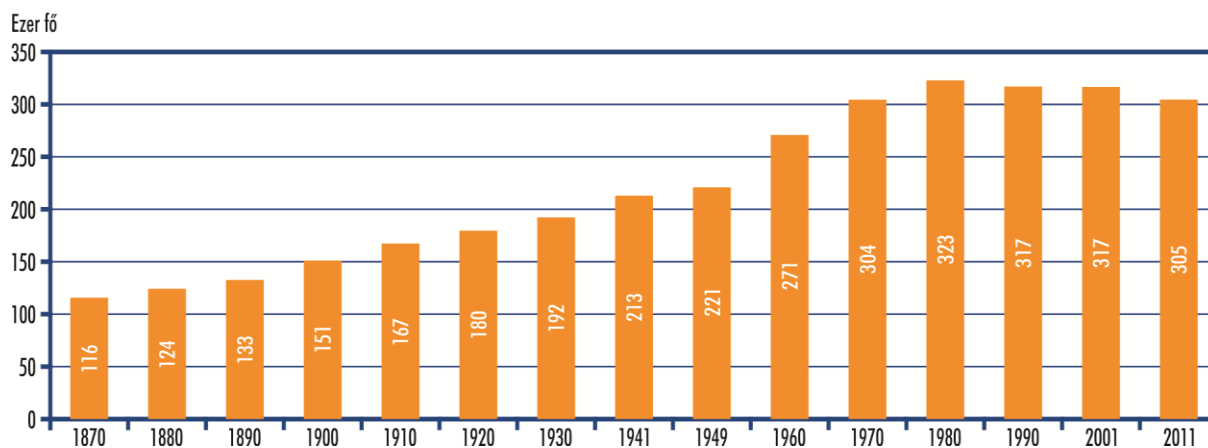
legfontosabb jellemzőinek alakulását 2012 márciusában publikáltuk. A végleges adatok közzététele az országos, valamint megyei tematikus elemző kötetek kiadásával 2013. március 28-án kezdődött meg. A KSH honlapján elérhetővé váló, megyénként mintegy 200 táblázatból a népesség, a háztartások és a családok, valamint a lakásállomány változására, összetételére vonatkozó legfontosabb adatok ismerhetők meg. A folyamatos tájékoztatási tevékenységünk legújabb állomásaként november 13-án megjelentek az új választókerületek jellemzőit bemutató adatsorok.

A népesség száma

Komárom-Esztergom megye lakónépessége 2011. október 1-jén 304 568 fő volt, a lakosság tíz év alatt 12 022 fővel, 3,8 százalékkal csökkent. A népességszám változásának túlnyomó része a természetes fogyásból adódott, ugyanis 12 179 fővel többen haltak meg, mint ahányan születtek. A kismértékű bevándorlási többlet (157 fő) gyakorlatilag nem mérsékelte a természetes fogyást.

A népesség nagysága alapján a megyék rangsorában az ötödik legkisebb volt, a népsűrűségét tekintve pedig Pest után a második legsűrűbben lakott megye.

A népesség számának alakulása, 1870-2011

A lakosság 22 százaléka (67 753 fő) a megyeszékhelyen, 43 százaléka a többi városban, 35 százaléka pedig a községekben élt. A 2013. január elsejétől fennálló járási rendszer hat egységre tagolta a megyét. Az Esztergomi járás népessége volt 2011-ben a legnagyobb, lakossága megközelítette a 94 ezer főt. A második legnépesebb járás a Tatabányai volt 85 691 fővel. A Tatai és a Komáromi járás mintegy 40 ezres lakosságszámot tudhatott magáénak. Az Oroszlányi járás népessége 26 ezer, a Kisbérié 20 ezer fő körül alakult.

A megyére jellemző népességcsökkenés településtípusonként és településenként is differenciáltan jelentkezett. 2001 és 2011 között Tatabánya lakossága 6,5 százalékkal (4717 fővel) fogyott. Ennek oka a természetes fogyás (2663 fő), másrészt a településről való elköltözés volt (2054 fő). A városok közül a tíz év alatt Oroszlány (9 százalékkal), valamint Lábatlan (6,7 százalékkal) veszített legerőteljesebben népességéből. A községekben átlagosan 1,8 százalékkal csökkent a népesség. A községekben 5414 fővel többen haltak meg, mint ahányan születtek, de természetes fogyást némileg ellensúlyozta a 3485 fős bevándorlási többlet. Egy településen (Bajon) a demográfiai mutatók igen kedvezően alakultak, több gyermek született, mint ahány lakos meghalt, így nőtt a népessége.

Kormegoszlás, a férfiak és a nők száma

Az elmúlt tíz évben Komárom-Esztergom megye lakossága nemcsak fogyott, hanem ezzel párhuzamosan egyre gyorsuló ütemben öregedett is. 2001 óta tovább nőtt az időskorúak, miközben csökkent a gyermekkorúak aránya. A korösszetétel változása következtében száz (0-14 éves) gyermekre 156 időskorú (60 éves és idősebb) jutott, ami negyvenhárommal több, mint tíz évvel korábban.

A 2011. évi népszámlálás adatai alapján Komárom-Esztergom megyében 145 949 férfi és 158 619 nő élt. Ezer férfira 1087 nő jutott, az országos átlaghoz képest 19-cel kevesebb. Ez az arány azonban korévenként, korcsoportonként változik. A születés kori fiútöbblet kisebb ingadozásokkal megmarad 44 éves korig, de ezt követően a nők kerülnek többségbe. Nyolcvan éves kortól a lakosságon belül már kétszer annyi nő él, mint férfi. Mindez a férfiak magasabb halandóságának, és egészségi állapotának következménye. Érdekesség azonban, hogy a 2011-es népszámlálás idején Komárom-Esztergom megyében összesen 26 századik életévét betöltött személy élt, amelyből 11 volt férfi és 15 nő.

A népesség családi állapota

Komárom-Esztergom megye 15 éves és idősebb népességének családi állapot szerinti összetételét tekintve az utóbbi tíz évben is folytatódott a már korábban megkezdődött kedvezőtlen tendencia: a házások aránya csökkent, a nőtlenek és hajadonoké pedig nőtt. Ezt a folyamatot az özvegyek és elváltak körének bővülése kísérte.

A 2011-es népszámláláskor a 15 éves és idősebb népességnek mindössze 44 százaléka volt házas, ami jelentősen kevesebb, mint 10 évvel korábban. A férfiak nagyobb újraházasodási hajlandósága következtében 1000 férfiból 463 házas, míg 1000 nőből csak 418. Az özvegyek körében is jelentősek a nemek közötti különbségek. A férfiak mindössze 4%-a volt özvegy, ezzel szemben majdnem minden ötödik nő túlélte házastársát.

A népesség iskolázottsága, nyelvtudása

Komárom-Esztergom megye népességének iskolázottsági színvonala (az országoshoz hasonlóan) az elmúlt évtizedekben jelentősen nőtt.

A 10 év feletti népességben elenyésző, fél százalék azok aránya, akik egyetlen osztályt sem végeztek el. Az általános iskolát befejezők aránya az utolsó népszámlálás óta tovább bővült, 2011-ben a 15 éven felüli népesség 96 százaléka mondhatta el magáról, hogy elvégezte az általános iskolát.

Érettségit nem, de szakmai oklevelet adó középfokú iskolai végzettséggel Komárom-Esztergom megyében 2011-ben csaknem 67 ezren rendelkeztek.

A 18 éves és idősebb népesség közel 45 százaléka, 111 ezer fő szerzett legalább középiskolai érettségi bizonyítványt. 77 240 főnek, a megfelelő korú népesség 31 százalékának ez egyben a legmagasabb iskolai végzettsége volt.

Az egyetemet, főiskolát végzettek száma (összesen 34 077 fő) 2011-ben több mint másfélszerese volt a tíz évvel ezelőttinek, arányuk a 25 évesnél idősebb népességben belül 9,7 százalékról csaknem 15 százalékra nőtt. Jelentős változás, hogy 2001-ben még a férfiak körében volt magasabb az egyetemet, főiskolát végzettek aránya, 2011-ben ez az arány a nők javára fordult meg: a felsőfokú végzettségű nők aránya 9 százalékról közel 16-ra emelkedett.

A 2011. évi népszámlálás során mindenki saját megítélése szerint adhatott számot nyelvtudásáról. Eszerint a Komárom-Esztergom megyében élők egyötöde (63 ezer fő) beszél anyanyelvén kívül legalább egy idegen nyelvet. Nyelvtudás tekintetében a legjobb helyzetben a 15-39 éves korosztály van, 34 százalékuk képes más nyelven is megértetni magát. A

világnyelvek közül legtöbben (53 százalék) az angolt jelölték meg az anyanyelvükön kívül beszélt idegen nyelvként, ezt követi a német (47 százalék), majd az orosz (4,6 százalék).

A népesség gazdasági aktivitása

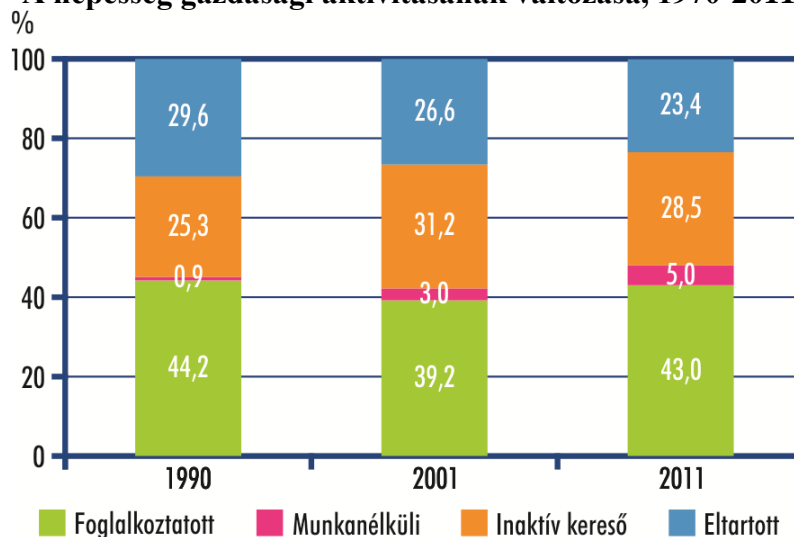
A népszámlálás eredményei alapján a népéségen belül megkülönböztethetők a gazdasági szempontból aktívak (foglalkoztatottak, munkát kereső munkanélküliek) és a gazdaságilag nem aktívak (inaktív keresők, eltartottak) csoportjai.

A gazdaságilag aktív népesség aránya tíz év alatt 5,8 százalékponttal, 48 százalékra emelkedett. Ez nagyrészt annak a következménye, hogy az emelkedő nyugdíjkorhatára 55-64 éves korosztályhoz tartozókat egyre hosszabb ideig tartja a munkaerőpiacon. A gazdasági aktivitás terén az évtized végén jelentkező pénzügyi világválság hatása is megmutatkozik, ugyanis a foglalkoztatottak számának növekedése mellett a munkanélküliek száma is másfélszeresére bővült tíz év alatt.

Az előző népszámláláshoz képest a foglalkoztatottak száma hétezerrel (131 ezer főre) nőtt, így a teljes lakosság 43 százalékának volt az összeírást megelőző héten legalább egy órányi jövedelmet biztosító munkája. Ez a 2001. évi 39 százalékhoz képest 3,8 százalékpontos javulást jelent.

A Népszámlálás idején a tíz évvel korábbinál 12 ezer fővel kevesebb, 87 ezer inaktív keresőt írtak össze, arányuk a népéségből 28,5 százalék volt. A megye népéségének 23 százalékát az eltartottak tették ki. Az eltartottak döntő többsége, 91 százaléka továbbra is gyermekkorú, valamint 15 éves vagy annál idősebb (ebből 314 fő 24 év feletti) nappali tagozaton tanuló volt. Az előzőek egyikébe sem tartozó 6400 fő egyéb eltartottnak (például háztartásbelinek) minősült.

A népéség gazdasági aktivitásának változása, 1970-2011

Az ország megyéi közül Komárom-Esztergomban volt a legmagasabb az aktivitási arány (48 százalék). Ez a Közép-Dunántúlra vonatkozó átlagot 0,8, az országosat 2,6 százalékponttal haladta meg. Ezzel párhuzamosan a megye inaktív keresőinek népéségen belüli aránya elmaradt a közép-dunántúli és az országos átlagtól.

Száz foglalkoztatottra országosan 138, a megyében 121 gazdaságilag nem aktív személy jutott, ezzel a megyék rangsorában Győr-Moson-Sopron mögött a második helyet foglalta el.

Vallás

A 2011. évi népszámlálás során a vallási kérdések a nemzetközi ajánlásnak megfelelően (hasonlóan a korábbi magyar népszámlálásokhoz) az egyházhoz, felekezethez, vallási közösséghez tartozást tartalmazták, függetlenül attól, hogy a megkérdezett személy milyen formában gyakorolja vallását. Annak megállapítása, hogy az összeírt személy milyen vallású, a népszámlálások során kizárólag egyéni bevallás alapján történt. Csakúgy, mint 2001-ben, 2011-ben is önkéntes volt a válaszadás. A kérdésre a teljes népesség 71 százaléka adott érdemi választ.

2011 októberében Komárom-Esztergom megyében 151 ezer fő tartotta magát valamely valláshoz, felekezethez tartozónak. Ez azt jelenti, hogy a megyében az előző népszámláláshoz képest 70-ről 50 százalékra csökkent a vallásos személyek aránya a teljes népességen belül.

A magukat valamely valláshoz, felekezethez tartozónak vallók mintegy háromnegyede (111,9 ezer fő) katolikus. További jelentős vallási közössége volt a reformátusoknak (30,5 ezer fő) és az evangélikusoknak (4,5 ezer fő). Az ateisták aránya a teljes népességen belül 1,4 százalékot (4,3 ezer fő) tett ki.

A vallási felekezethez tartozók aránya az életkor előrehaladtával folyamatosan emelkedik. Míg a gyermekek és a fiatal felnőttek 40 százaléka, a középkorúak fele, addig az idősebbek több mint kétharmada tartja magát vallásosnak.

A vallási felekezethez tartozók aránya Tatabányán a legalacsonyabb: itt a népesség 35 százaléka, a többi városban közel fele tartozott valamilyen egyházhoz, felekezethez. A községekben élőkénél ez az arány 60 százalék, mely összefüggésben áll a községek népességének idősebb korösszetételével.

Nemzetiség, anyanyelv

A nemzetiséggel kapcsolatos kérdések az utóbbi népszámlálások során az érzékeny, ún. szenzitív kérdések közé tartoztak, melyekre nem volt kötelező a válaszadás.

A népszámlálási kérdőívben a magyar mellett az elismert 13 hazai és egyéb nemzetiségek (arab, kínai, orosz, vietnami stb.) megjelölésére volt lehetőség. Annak érdekében, hogy a kettős nemzetiségi kötődésűeknek ne kelljen rangsorolniuk a nemzeti identitásukat, a kérdőív két nemzetiség megjelölését is biztosította. A nemzetiséghez tartozás mellett az anyanyelvre és a családi-baráti körben használt nyelvre is vonatkozott egy-egy kérdés. A népszámlálás az ezekre a kérdésekre adott válaszok együttes vizsgálata alapján állapítja meg a valamely nemzetiséghez tartozást: aki az adott nemzetiséget legalább a kérdések egyikénél megjelölte, az a személy az adott nemzetiséghez tartozónak számít.

A 2001. évi népszámláláshoz viszonyítva a magukat a hazai kisebbséghez tartozónak vallók száma 12 százalékkal emelkedett. Ez az emelkedés a növekvő identitásvállalásnak, illetve a nemzetiségi önkormányzatok fokozódó szerepének egyaránt köszönhető.

A megyében élő hazai nemzetiségek legnépesebbje a németeké, közel 11 ezer fővel, ami 17 százalékkal több, mint 2001-ben. A nemzetiségi identitás térhódítását ugyanakkor nem követte a német anyanyelvűek számának emelkedése: noha a nemzetiségen belül a német anyanyelvűek száma emelkedett, arányuk 2001-ben 24 százalékot, 2011-ben viszont már csak 20 százalékot tett ki.

A második legnépesebb nemzetiségi csoport a cigányoké: 4371 fő vallotta magát a nemzetiséghez tartozónak, számuk közel kétharmadával emelkedett a 2001. évi cenzushoz viszonyítva. A jelentős mértékű növekedés mellett a roma közösségben a cigány anyanyelvűek száma a tíz évvel ezelőtti 34 százalékról 21 százalékra csökkent.

A cigány népesség iskolázottsága a megyei átlaghoz képest kedvezőtlenül alakult: mindössze 4 százalékuknak érettségi, egy százalékuknak egyetemi, főiskolai diploma a legmagasabb iskolai végzettsége. Szakmával csupán 13 százalékuk rendelkezett. Az alacsony

iskolai végzettség hátrányai a munkaerőpiacon is megmutatkoznak: csupán 23 százalékuk volt foglalkoztatott, lényegesen magasabban alakult körülményben a munkanélküliek aránya. A cigányok a népességen belül legnagyobb arányt Bajóton (13 százalék), Tárkányban (8,3 százalék) és Banán (6 százalék) képviselték, míg a megye cigány népességének mintegy 30 százaléka Tatabányán élt.

A harmadik legnagyobb hazai nemzetiség a megyében 3 537 fővel a szlovák volt, számuk a tíz évvel ezelőttinek a 70 százaléka. A szlovák nyelvet a nemzetiségiek 27 százaléka jelölte meg anyanyelveként. A szlovákok aránya 3 településen, Kesztlőcön, Tardoson és Piliscséven haladta meg a teljes népesség 20 százalékát.

Egészségi állapot

A tartós betegséggel, fogyatékossgal kapcsolatos kérdések az érzékeny adatok közé tartoznak, ezekre ugyancsak önkéntes volt a válaszadás.

A 2011. évi népszámlálás tartós betegnek tekintette azokat, akiknek betegsége jelenleg nem gyógyítható, de gyógyszerekkel vagy más terápiákkal kezelhető. Komárom-Esztergom megyében 48 366 fő, a népesség 16 százaléka nyilatkozott úgy, hogy tartós betegsége van. A tartós betegségek kialakulásában meghatározó szerep jut az életkornak, a betegek 77 százaléka az ötven éves és afölötti korosztályból került ki.

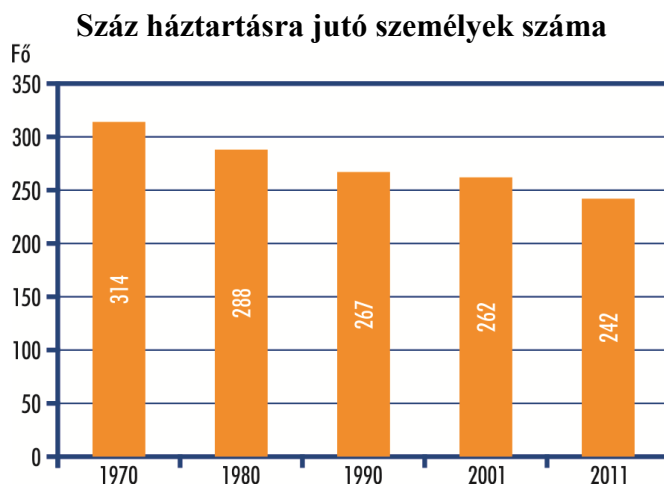
Fogyatékosnak azt tekintjük, akinek olyan végleges, az egész további életére kiható testi vagy értelmi, illetve érzékszervi fogyatékossga van, amely gátolja őt a normális, a megszokott, a hagyományosan elvárható életvitel gyakorlásában. Egy- vagy többféle fogyatékossgáról 12 593 fő, a lakosság 4,1 százaléka adott számot. A húsz év alatti korosztály mindössze 7 százaléka érintett, miközben a fogyatékkal élők több mint 70 százaléka ötven év feletti.

A fogyatékossgok típusai közül leggyakoribbak a népesség 2,1 százalékát érintő mozgásszervi problémák, amik az összes előforduló fogyatékossg 41 százalékát teszik ki. Ezt követik a látásszervi (15 százalék) és a hallásszervi (12 százalék) fogyatékossgok.

Háztartások

Közös háztartásba az olyan együtt lakó személyek tartoznak, akik egy lakásban vagy annak egy részében laknak, a létfenntartás (pl. étkezés, napi kiadások) költségeit – legalább részben – közösen viselik.

A Komárom-Esztergom megyei háztartások száma 1980-óta folyamatosan emelkedett, a háztartásban élők létszáma viszont minden évtizedben csökkent. Három évtizeddel ezelőtt száz háztartásban 288 személy élt, 2011-ben már csupán 242, mikor is a háztartások száma megközelítette a 124 ezret.

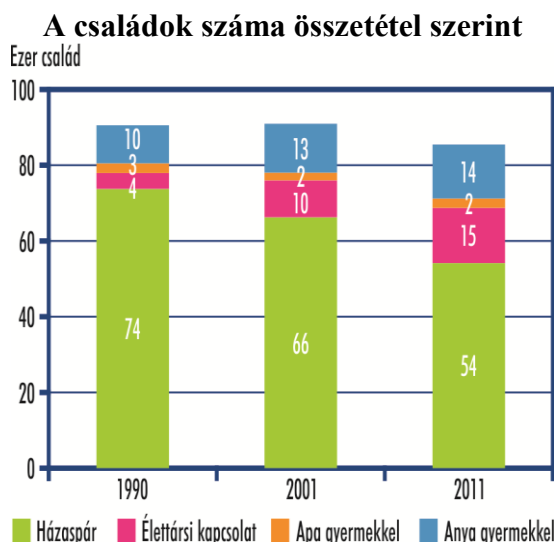

A háztartások szétaprózódásához jelentősen hozzájárult az egyszemélyes háztartások térnyerése. Az egyedülállók több mint 70 százaléka a megye városaiban lakott. A megyeszékhelyen az összes háztartás 34 százaléka állt egyetlen személyből, és a városok közül Oroszlányban, Komáromban, Esztergomban, valamint Tatán is meghaladta a 30 százalékot az egyszemélyes háztartások aránya. A községek együttes lakónépességének 10, míg a városi lakónépesség 13 százaléka egyedül tartotta fenn háztartását.

A legutóbbi census idején a Komárom-Esztergom megyei háztartások 65 százalékában élt legalább egy foglalkoztatott, ez 2,6 százalékponttal magasabb arány, mint tíz évvel korábban. 2011. október 1-jén száz megyei háztartásra 105 foglalkoztatott jutott, 2-vel több, mint az ezredfordulót követő évben. A háztartások 30 százalékát gazdaságilag aktív személy nélküli, inaktív keresőt (például nyugdíjast, gyes-en, gyed-en lévő, szociális ellátásban részesülő) magukban foglaló háztartások alkották.

Családok

A család a (nőtlen, hajadon gyermekkel, vagy gyermek nélkül) házastársi, illetve élettársi kapcsolatban élőket, valamint a gyermeküket egyedül nevelő szülőket és gyermekeiket jelenti. 2011 októberében Komárom-Esztergom megye 85 ezer családjában 245 ezer fő – a lakónépesség 80 százaléka – élt. A családok száma tíz év alatt öt és félezerrel, a családban élők létszáma 20 ezer fővel csökkent.

Az elmúlt évtizedekben a párkapcsolatokban bekövetkezett változások erőteljes hatást gyakoroltak a családösszetétel alakulására. A népszámlálás módszere 1990-től tette lehetővé az élettársi kapcsolatok adatainak a házaspárokétól elkülönülő kimutatását. 2011 októberében Komárom-Esztergom megyében három és félszer annyi élettársi kapcsolatot írtak össze, mint két évtizeddel korábban. 1990-ben száz megyei család közül még 81 alapult házasságkötésen, húsz évvel később csupán 63. Az egyszülős családok száma 1980 óta 78 százalékkal nőtt, három évtizeddel ezelőtt minden tizedik, 2011-ben már minden ötödik család tartozott ebbe a típusba.

2011 októberében a megyei családokban élő 91 ezer gyermek 59 százaléka nevelkedett házaspárok alkotta családban, míg tíz évvel korábban a gyermekek aránya ebben a családtípusban meghaladta a 70 százalékot. Száz gyermek közül 15-öt nevelt élettársi kapcsolatban élő pár, 2001-ben még csupán 9-et.

Száz megyei családra 106 gyermek jutott. A településtípusok közül a legnagyobb családméret a községeket jellemezte, ahol száz családban átlagosan 110 gyermek élt, míg a városokban átlagosan 104.

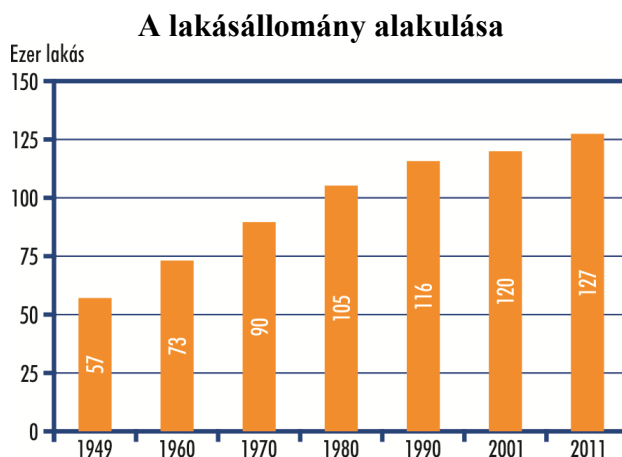
Lakásállomány

A 2011 októberében lezajlott népszámlálás során Komárom-Esztergom megyében 127398 lakás összeírására került sor, 6,2 százalékkal többre, mint tíz évvel korábban. A népszámlálási hagyományoknak megfelelően a lakások és a lakott üdülők együttesen képezik a lakásállományt.

Az otthonok közel 30 százaléka 1960 előtt épült, ezen belül 15 ezer lakás a második világháború előtt. A 2011. októberi lakásállomány meghatározó részét az 1961 és 1990 között létrehozott mintegy 70 ezer lakás adja, amelyek részben az akkori nagyarányú lakótelepi programok, másrészt az egyre bővülő lakossági lakásépítés keretében jöttek létre.

A megyében, különösen a községekben magas számban vannak jelen még napjainkban is olyan lakóépületek, melyek falazata vályogból, sárból készült. 7500 ilyen lakást mértek fel 2011-ben, ez a teljes lakásállomány 6,4 százalékát jelenti.

A megyében száz lakásra átlagosan 267 szoba jutott, a községekben ennél 27-tel több, a városokban pedig 13-mal kevesebb. A lakások átlagos mérete egy négyzetméterrel kisebb az országosnál (77 négyzetméter). Az átlagos alapterület Hajdú-Bihar után, Komárom-Esztergom megyében volt a legkisebb.

Az elmúlt évtized jelentős közmű-beruházásainak, valamint a jobb minőségű és nagyobb lakások építésének köszönhetően folyamatosan javult a lakásállomány felszereltsége és komfortossága. 2011-ben a 118 ezer lakott lakás közül ezerben nem volt vezetékes ivóvízellátás. A szennyvízcsatorna-hálózat kiépítettsége a Közép-Dunántúl megyéi közül Komárom-Esztergomban alakult a legkedvezőbbben. Míg a 2001-es népszámláláskor a lakott lakások 25 százaléka, addig 2011-ben csupán 10 százaléka nem csatlakozott a közüzemi csatornahálózathoz.

A lakott lakások 76 százaléka rendelkezett korszerű központos fűtési rendszerrel, részarányuk a 2001-es népszámláláshoz viszonyítva 7,1 százalékponttal emelkedett. Ezen belül a központi- vagy cirko kazános fűtémódok részaránya 46, míg távfűtésé 30 százalék volt.

A 2011. évi népszámlálás adatai szerint száz lakásra a megyében átlagosan 253, a városokban 243, a községekben 273 lakó jutott, A legalacsonyabb laksűrűségi értékekkel Tatabányán (232), illetve a 15 000-19 999 fő közötti kisvárosokban (239) találkozhatunk.

Tisztelt Megyei Közgyűlés!

Ezúton tájékoztatom a Tisztelt Közgyűlést és egyben ajánlom figyelmébe, hogy mind Magyarország, mind Komárom-Esztergom megye vonatkozásában további részletes elemzések, összefoglaló adattáblák találhatóak a www.ksh.hu/nepszamlalas internetes portálon.

Határozati javaslat

Kérem a Tisztelt Közgyűlést, hogy a 2011. évi népszámlálás tapasztalatai Komárom-Esztergom megye vonatkozásában című beszámolót megvitatni és elfogadni szíveskedjen.

Veszprém, 2013. november 28.

Szántó Balázs
főosztályvezető